

Roxana CROITORU

Echilibru și armonie

Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca și-a redeschis porțile cu o premieră din dramaturgia maghiară a începutului de secol XX: *Casa părintească* de Remenyik Zsigmond. Autor netradus în limba română, – aflăm din elegantul caiet de sală, culoare sepia, în ton cu decorul și costumele – că Remenyik Zsigmond este un important și original autor al anilor '30. Înfluențată de expresionism, opera sa (romane și dramaturgie), inovatoare pentru literatura maghiară, și-a găsit adevărata preluire abia după trecerea în eternitate a autorului, în anii '60.

Casa părintească este de inspirație biografică. Fiul al unui mic moșier, Remenyik surprinde cu precizie și bune și rele ale unei lumi pe cale de destrămare, dar mai ales simte nevoia să împărtășească tumultul amintirilor împletite cu

experiența unei vieți aventurești, de călător.

Atmosfera spectacolului învăluie și cucerește publicul de la primele replici. Autorul, fiul András, erou în piesă, aflat în sală, invită spectatorii să refacă „imaginea vieții modește și trecătoare, a fidelității în prietenie, a fericirii și a nefericirii, a calmului și a neliniștii, într-un cuvânt, a vieții cenușii și monotone, împreună cu prietenii dragi într-o casă în care timpul a încremenit“.

Ei, fiul Tânăr, a plecat în străinătate cu ani în urmă pentru a-și ispăși păcatele, fără ca măcar să-și ia rămas bun de la părinți. A luat pe ascuns niște bani, iar fata din casă, Marika, așteaptă un copil al cărui tată este el. Părinții, zdrobiți și copleșiți și de povara moșiei pe care sunt pe cale să-o piardă, sunt susținuți doar de un prieten fidel, Hágén Miklós. Neconsolați, se sting pe rând, întâi tatăl, apoi mama care lasă în grija prietenului fetița născută din legătura fiului său cu fata în casă. Casa este închisă, ușile sunt bătute în cuie, peste tot se așterne praful. Păsările se

cuibăresc în camerele neaerisite, dar în odaia fiului răsare un măslin – simbol al speranței nestinse de viață.

Încet, perdeaua de tul se luminează lăsând liber spațiul avanscenei. Aici are loc întâlnirea dintre fiul rătăcitor András și prietenul familiei, Hágén Miklós, martor și erou al atâtorei întâmplări din această casă. Împreună pornesc în explorarea ei, fiecare cameră trezind amintiri reînviate în fața noastră. Imaginile nu se succed cronologic, ci se leagă într-o logică firească și intensă a memoriei afective.

Ceea ce te încântă în acest spectacol (pe tot parcursul său) este echilibrul perfect dintre atmosfera subtilă, fină, datorată decorului și costumelor, și precizia jocului actoricesc. Așa cum am mai consemnat și-n alte dăți, e reconfortant jocul actorilor din acest teatru. Funcționează împreună cu o tehnică desăvârșită, știind să se pună în valoare cu o energie care-i iluminează, detașându-i și unindu-i în același timp. Am întâlnit nume în curs de

afirmare: Palocsay Kisó-Kata în rolul *Mamei* – rezolvat cu seriozitate, uneori poate prea tranșant, sau Szilágyi P. Csaba – apariție episodică, într-un rol de compoziție frumos împlinit. Nagy Dezsö, decanul de vîrstă al distribuției, actor charismatic în rolul *Hagen*, împreună cu Dimény Aron în rolul fiului András, mereu surprinzător prin nenumăratele fațete ale

talentului său, sunt lianții acestui spectacol. Trebuie să remarc performanța actoricească a lui Kardos M. Róbert în rolul *Tatălui* (asemănarea fizică cu fotografia tatălui autorului e izbitoare), care a știut să descifreze cu siguranță profunzimile acestui erou frământat: de la euforia căsătoriei și venirii pe lume a unicului fiu, până la cumplita dezamăgire

cauzată de plecarea lui în lume, sau de la tristețea pierderii averii până la relația duioasă dintre el și soția sa.

Colegul lor în calitate de regizor, Hatházi András, împreună cu scenografi Bartha József (decoruri) și Labancz Klára (costume) ne-au făcut cunoscut un autor valoros într-un spectacol armonios și bine argumentat artistic.

Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca – CASA PĂRINTEASCĂ de Remenyik Zsigmond. Regia artistică: Hatházi András. Decoruri: Bartha József. Costume: Labancz Klára. Distribuția: M. Kántor Melinda, Dimény Áron, Nagy Dezsö, Ambrus Emese, Orbán Attila, Kardos M. Róbert, Palocsay Kisó-Kata, Keresztes Attila, Madarász Loránd, Laczó Júlia, Szabó Jenő, Szilágyi P. Csaba.

Data premierei: 13 octombrie 1999.

